

FOAIE PAROHIALĂ

15 - 21 mai 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

Sfinții Împărați Constantin și mama sa Elena

sâmbătă, 21 mai 2022; ora 11.00 Sfânta Liturghie

Sfinților Împărați Constantin și Elena, după Dumnezeu și Maica Domnului, voi sunteți nădejdea noastră și folositorii noștri; voi ne sunteți nouă bucurie în vremea necazului, voi ne ocrotiți în nevoi și ne ajutați. Voi sfințelor mănăstiri și biserici le sunteți păzitori; pentru aceasta cădem înaintea voastră cu lacrimi, rugându-vă să nu încetați a ne ajuta nouă, neputincioșilor, ci mijlociți la Dumnezeu și la Preacurata Lui Maică și Pururea Fecioară Maria, ca și pe noi să ne păzească fără prihană și pe toți să ne întărească în credință, până la sfârșitul vieții, spre mântuirea sufletelor noastre. Amin!

RUGĂCIUNE

O, Doamne, dacă voi vrea de bună voie, să împart harurile pe care le-am primit de la Tine cu frații mei, dacă mă voi arăta necesar față de cei din jurul meu, binevoitor, recunoscător, simțitor și modest, voi răspândi pretutindeni mireasma carității Tale. Fă să fiu în stare nu numai să suport cu răbdare slăbiciunile fizice și morale ale fraților mei, ci înainte de toate, în măsura posibilităților, să le produc acestora ușurare prin servitudinea mea, iar prin cuvânt și sfat bun, mângâiere.

Creează în mine o inimă plină de sensibilitate, pentru a fi generos și mărinimos nu numai față de rudeniile și prietenii mei, ori față de cei care-mi fac bine și de la care aștept vreun bine, ci față de toți, ca din iubire față de Tine, să nu refuz niciodată, nici chiar dușmanilor mei, caritatea sub forma ajutorului material sau spiritual. Atunci voi fi îmbogățit cu cea mai bună mireasmă, pe care o voi turna nu numai pe Capul și picioarele Tale, ci pe întreg Corpul Tău – Biserica ta. Amin.

(După Sfântul Bernard)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Dan Felician Faur, Iarina Moș, Bianca Seica, Simona Bontu, Iuliana Dejeu și Elena Pop**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Atinși de iubire

Când ne atingem de rănilor lui Isus, de semnele pe care din iubire pentru noi cuiele și sulița le-au săpat în trupul Celui Înviat, Mântuitorul atinge la rândul lui rănilor sufletului și trupului nostru. Chiar dacă nu-l vedem fizic lângă noi, cele șapte sacrameinte sunt tot atâtea momente și gesturi prin care fragilitățile noastre sunt vindecate de harul Cerului. Unit prin har cu primii apostoli care au primit suflul Spiritului Sfânt și au auzit promisiunea Fiului lui Dumnezeu: “cărora le veți ierta păcatele iertate vor fi”, preotul, acest Altar-Christus, ne pune în legătură reală, concretă cu momentul Învierii. Atunci când îngenunchem în fața lui, suntem precum slăbănogul din Evanghelia care ascultă cuvintele Mântuitorului: “Iată te-ai făcut sănatos, de acum să nu mai păcătuiești”. Evanghelia devine vie în viața noastră și nu o mai citim pentru a descoperi fapte de acum 2000 de ani, ci pentru a înțelege viața noastră și misterul iubirii și al comuniunii la care suntem chemați.

Până la Isus, eram niște paralitici aflați la marginea acestei vieți, sperând că cineva, înger sau om, să ne ajute, să ne împingă mai în față. Din păcate pentru noi, nimeni din cei în care ne puneam speranța, nu aveau puterea de a împlini deșartele speranțe de la marginea scâldătoarei. Era nevoie ca Fiul lui Dumnezeu să se coboare în vâltoarea vieții noastre, în apele Iordanului impregnate cu păcatele și cu mizeriile existenței umane. Luând asupra lui moartea noastră, ne-a eliberat de ea și ne-a dăruit o viață nouă. Și de atunci nu un înger oarecare, ci însuși Mântuitorul se atinge de apa botezului cu care fiecare dintre noi am fost răscumpărați.

Cu toții am primit un mare dar: acela de a nu mai fi purtați de targa existenței, ci de a avea puterea de a o purta noi, în drumul înspre Casă. Cuvintele Mântuitorului mai au însă acea a doua parte: “de acum să nu mai păcătuiești”. Aici intră în joc responsabilitatea noastră, libertatea noastră. Pădrea Pio exprima într-o manieră extrem de plastică acest mister spunând că după Înviere, diavolul este ca un câine legat, ce nu mai poate veni înspre noi. Prin păcate însă, putem merge noi în direcția lui.

Să nu uităm de aceea niciodată că Dumnezeu s-a făcut om pentru noi, atunci când niciunul dintre noi “nu aveam oameni”. Pe noi, creați din nimic, ne-a chemat să împărațim veșnic împreună cu El!

**PS Claudiu,
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla**